

Undervisning, kunne de slaa to Pigeklasser sammen, og derfor bliver Timetallet selv med Hovedskolen ikke saa stort. Men jeg erkender, at der er adskillige Skoleplaner, hvorefter Lærerinderne sættes til at undervise i flere Skoler. Det har dog ikke været Lovgivningsmagtens Hensigt, og hvis der gøres et saadant Forsøg, kan man jo forhøre hos Provsterne, om der virkelig er approberet Undervisningsplaner, der give Lærerinderne for meget Arbejde.

Men man skal dog ikke, fordi man har Medlidenhed med Lærerinder, som muligvis have for meget Arbejde, gaa hen og nedsætte Undervisningstiden for Børnene i de almindelige Skolefag. Det er en rent forkert Vej, og jeg skal ikke nægte, at det undrede mig noget at se Socialdemokraterne som Medforslagsstillere her; thi det er jo ingen Hemmelighed — det staar i Betænkningen —, at der var Samraad om Hverdagsundervisning, og det vare Socialdemokraterne ogsaa med paa, hvad der er al Ære værd, da det er den Vej, vi skulle ud, det, vi skulle arbejde paa. Men nu ser jeg, at de cre med til et Forslag, der gaar ud paa at indskrænke Undervisningen i de almindelige Skolefag. Det er den rent modsatte Vej af den, vi skulle stile efter. Et saadant Ændringsforslag kan jeg ikke være med til at stemme for. Jeg kan ikke tage derimod, og jeg vilde betragte Loven, hvis den blev ført igennem i Folketinget med en saadan Bestemmelse, som ganske mislykket og ødelæggende for vor Folkeskole.

Det andet Ændringsforslag, som ligeledes er stillet af Mindretallet, angaar Privatlærerens Anciennet. Den ærede Ordfører, som er Ordfører baade for Flerparten og Mindretallet, sagde, at det var stillet for at gavne Skolen, og at det vilde være udmærket for Privatlærerne at faa saadanne Vandreaar, hvor de kunde samle Erfaringer. Man maa imidlertid ikke gaa ud fra, at Lærerne, naar de blive færdige paa Seminariet, slet ingen Vandreaar faa. Det faa de. De kunne ikke faa fast Ansættelse i Enelærerembeder, inden de i 4 Aar have været beskæftigede i Skolens Tjeneste — hvilket for Fremtiden skal forandres til 2 Aar — og ingen kan faa fast Ansættelse i Enelærerembeder, før han er 25 Aar. Da nu de fleste af dem eller en stor Part af dem blive dimitterede i en ung Alder, faa de netop nogle Vandreaar. Jeg tror derfor heller ikke, at Forslaget holdes saa stærkt frem af Hensyn til Folkeskolen, eller at denne vilde faa særlig Nytte af, at dens Lærere fik saadanne

Vandreaar. Forslagets Vedtagelse vil vistnok mere være i Privatskolernes og Realskolernes Interesse og navnlig i Realskolernes, idet disse ere kede af at slippe deres Lærere, naar de kun have haft dem i faa Aar og mene at kunne beholde dem længere, maaske i 10 Aar, hvis der kan gives Lærerne Udsigt til en saadan Anciennet. Det er vistnok det, der ligger bagved, og jeg fortænkter ikke Realskolerne i, at de ville holde paa deres Lærere. Men hvad vi navnlig skulde se paa ved denne Lejlighed, var jo Folkeskolens Tarv, og denne varetages vistnok ikke ved, at man knytter Lærerne, maaske de dygtigste, i en længere Aarrække til Privatskolen, navnlig Realskolen. Jeg tror, at Folkeskolen har Interesse i at faa dem, naar de ere blevne øvede et Par Aar. Der sørges desuden for Privatskolens Tarv paa anden Maade. Realskolerne faa et direkte Tilskud af 100,000 Kr. for at kunne lønne deres Lærere bedre, og det er ogsaa faktisk, at de til at begynde med give deres Lærere en Lønning, der er fuldt saa god som den, de kunne opnaa i et Andenlærerembede. Dernæst gives der Realskolerne Tilskud til deres Pensionskasse, saaledes at de faste Lærere ved disse Skoler kunne blive der. Jeg tror, at der er sikret Realskolelærerne, hvad de med Rimelighed kunne forlange. Den samme Støtte yde vi Friskolerne, idet vi give dem et aarligt Tilskud til Forhøjelse af deres Lærerlønninger, og vi ere nu begyndte paa Finansloven ogsaa i Aar at give dem et forhøjet Tilskud til deres Pensionskasse.

Derimod tror jeg, at det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), som i disse Sager navnlig er Ordfører for Flerparten, har Ret i, at det er højst problematisk, om Privatlærerne virkelig vilde faa Nytte af den af Mindretallet foreslaaede Regel. En stor Del af Lærerne ved Realskolerne søger nemlig ikke ud paa Landet til Enelærerembeder, men søger Optagelse ved Byernes Skolevæsen for der at komme til at undervise i de samme Fag som i Realskolerne, men Byernes Skolevæsen er ordnet saaledes, at Kommunerne betale det første Lønningstillæg. Naar derfor en Lærer med 5 Aars Anciennet søger til Byerne, vil det sige, at Bykommunen skal betale det første Lønningstillæg. Er det den laveste Skala, bliver det 300 Kr., efter den mellemste Skala 350 Kr. og efter den højeste 500 Kr. mere, end der ellers skulde betales. Naar nu en Kommune paa Ansøgerlisten ser, at der staar en Mand, hvem de straks skulde have den Forhøjelse